

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

KOMUNIKAT PRASOWY nr 82/09

Luksemburg, dnia 1 października 2009 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-58/08
Vodafone i in. / Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory
Reform

ZDANIEM RZECZNIKA GENERALNEGO M. POIARES A MADURA, ROZPORZĄDZENIE W SPRAWIE ROAMINGU JEST WAŻNE

Wspólnota miała prawo wprowadzić, w interesie rynku wewnętrznego, limity opłat pobieranych przez operatorów telefonii komórkowej za połączenia roamingowe.

Rozporządzenie w sprawie roamingu¹ wprowadziło maksymalne opłaty, które mogą pobierać operatorzy sieci komórkowych za połączenia odbierane i wykonywane przez użytkowników poza ich siecią macierzystą. Limity te miały obowiązywać przez trzy lata.

Rozporządzenie zostało przyjęte na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który umożliwia Wspólnocie przyjmowanie uregulowań służących zbliżeniu przepisów państw członkowskich w razie istnienia rozbieżności lub potencjalnych rozbieżności utrudniających tworzenie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Czterech największych europejskich operatorów telefonii komórkowej: Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile i Orange zakwestionowało ważność rozporządzenia w sprawie roamingu przed High Court of England and Wales. Sąd ten zwrócił się następnie do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy Wspólnota miała prawo przyjąć rozporządzenie na podstawie art. 95 WE i czy ustanawiając maksymalne opłaty, prawodawca wspólnotowy nie naruszył zasady pomocniczości lub zasady proporcjonalności.

Na wstępie rzecznik generalny Miguel Poiares Maduro **potwierdził, że jego zdaniem Wspólnota miała prawo przyjąć rozporządzenie na podstawie art. 95 WE**. Różnice w opłatach pomiędzy połączeniami wykonywanymi we własnym państwie członkowskim a połączeniami wykonywanymi w ramach roamingu można by zasadnie uznać za zniechęcające do korzystania z usług transgranicznych, takich jak roaming. Takie zniechęcanie do dokonywania czynności transgranicznych może potencjalnie utrudniać ustanowienie rynku wewnętrznego, na którym zapewnia się swobodny przepływ towarów, usług i kapitału. W istocie nie ma bardziej wyrazistej czynności transgranicznej w sektorze telefonii komórkowej niż właśnie roaming. W tych okolicznościach można zasadnie stwierdzić, że narzucenie pułapu cenowego na usługi roamingowe służy ustanawianiu rynku wewnętrznego poprzez usunięcie przeszkód dla transgranicznej działalności gospodarczej.

Oceniając, czy rozporządzenie jest zgodne z zasadą pomocniczości (według której Wspólnota może działać wyłącznie wtedy, gdy ten sam cel nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie), rzecznik generalny zauważył najpierw, że w odniesieniu do opłat pobieranych przez jednego operatora od innego za używanie jego sieci (stawki hurtowe) oczywiste jest, iż konieczne było działanie na szczeblu wspólnotowym: krajowe organy regulacyjne nie mają ani uprawnień w zakresie regulowania opłat nakładanych przez sieci zagraniczne na sieci z ich państw członkowskich, ani motywacji uregulowania opłat hurtowych nakładanych na ich terytorium na sieci zagraniczne.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniające dyrektywę 2002/21/WE (Dz.U. L 171, s. 32).

W odniesieniu do opłat detalicznych, pobieranych przez sieć macierzystą od jej klientów korzystających z roamingu, kwestia jest nieco mniej jasna. Można by twierdzić, że po ustaleniu opłat hurtowych, opłaty detaliczne mogłyby być regulowane przez organy krajowe. Jednakże, zdaniem rzecznika generalnego M. Madura, wskazane i odpowiednie było uregulowanie opłat detalicznych na szczeblu Wspólnoty. Wskazał on, iż przy uwzględnieniu okoliczności, że rozporządzenie miało obowiązywać tylko przez trzy lata, a także zważywszy na ponadpaństwowy charakter roamingu oraz wzięwszy pod uwagę okoliczność, że roaming jest kwestią mniejszej wagi w ocenie krajowych organów regulacyjnych, Wspólnota może być bardziej skłonna i może być bardziej powołana do zajęcia się tym problemem. W razie pozostawienia tego zagadnienia 27 krajowym organom regulacyjnym, wprowadzenie skutecznego nadzoru nad opłatami detalicznymi mogłoby zająć zbyt wiele czasu.

Odnosnie do tego, czy ustalenie maksymalnych limitów opłat pobieranych przez operatorów sieci było proporcjonalne, rzecznik generalny podniósł, że Wspólnota podjęła działania w ostatniej kolejności, jako że zawiodły wszelkie wcześniejsze starania Komisji zmierzające do ograniczenia opłat z tytułu roamingu (łącznie z postępowaniami z zakresu prawa konkurencji, inicjatywami związanymi z przejrzystością, działaniami regulacyjnymi oraz naciskami politycznymi). Zauważył także, że według ustaleń Komisji opłaty z tytułu roamingu różniły się znacznie w sposób, którego nie można było uzasadnić na podstawie samych kosztów, przy czym operatorzy wypracowywali zyski w wysokości ponad 200% w przypadku połączeń wykonywanych w ramach roamingu i 300% lub 400% za rozmowy odbierane. Przy uwzględnieniu tych nadmiernych opłat i konieczności podjęcia działań w odpowiednim czasie, decyzja o uregulowaniu opłat detalicznych stanowiła opcję, z której Wspólnota mogła zasadnie skorzystać.

Ponadto uznając, że kontrolę opłat zawsze należy oceniać z ostrożnością ze względu na jej ogromny wpływ na rynek, rzecznik generalny uznał, że ograniczony czas obowiązywania wspomnianych pułapów cenowych, istnienie klauzuli automatycznego uchylecia wymagającej dokonania po pewnym okresie oceny oraz cel polegający na skorygowaniu nieprawidłowości rynkowych, których nie można było usunąć w oparciu o zasady prawa konkurencji sprawiają, że jest ona tym bardziej uzasadniona. W tych okolicznościach nie można stwierdzić, że rozporządzenie jest nieproporcjonalne.

Rzecznik generalny w rezultacie doszedł do wniosku, że **ustalenie maksymalnych opłat z tytułu połączeń roamingowych nie narusza zasady pomocniczości, ani zasady proporcjonalności.**

Z tego względu rzecznik generalny M. Poiares Maduro zaproponował, aby Trybunał potwierdził ważność rozporządzenia w sprawie roamingu.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa wspólnotowego lub o ważność aktu wspólnotowego. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z identycznym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Kontakt prasowy: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106